

XXIII Niedziela Zwykła • Rok A

Ewangelia: Mt 18, 15 – 20

Za prawdę powiadam wam: Jeśli dwaj z was na ziemi zgodnie o coś prosić będą, to wszystkiego użyczy im mój Ojciec, który jest w niebie. Bo gdzie są dwaj albo trzej zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich.

Potrzeba wspólnego myślenia!

To co najbardziej boli w Kościele, to jego podział! Pycha ludzka sprawiła, że do tej pory Kościół nie jest Jeden, ale podzielony. Najgorsze jest to, że każdy, któremu wydaje się, że jest wielki, myśli tylko po ludzku, a nie po Bożemu!

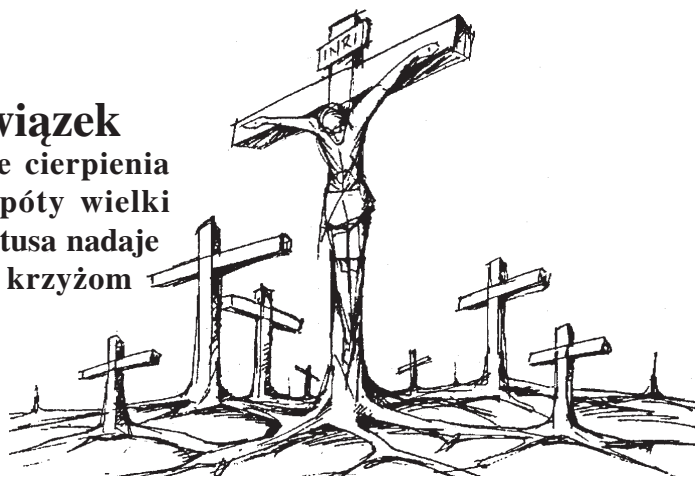
Drogi Przyjacielu! Potrzeba nam zjednoczenia naszych wysiłków we wspólnej modlitwie, aby Najwyższy wysłuchał naszego błagania i naszych prośb. Spodobało się bowiem Bogu zbawić ludzi we wspólnocie, a nie pojedynczo, gdyż Bóg jest Wspólnotą – Boga Ojca, Syna i Ducha Świętego. Czy potrafię tworzyć wspólnotę i wspólnie prosić w różnych potrzebach? Bóg tylko takich prośb wysłuchuje!

Ks. Sylwester

14.09. PODWYŻSZENIE KRZYŻA ŚWIĘTEGO

Dobry związek

Dopóki korzenie cierpienia tkwią w ziemi, dopóty wielki krzyż Jezusa Chrystusa nadaje sens wielu małym krzyżom ludzi.

Blżej Biblii...

Jezus często naucza, że zbawienie i zjednoczenie z Bogiem jest faktycznie sprawą osobistą, nikt nie może nas wyręczyć w obcowaniu z Bogiem.

Kościół od samego początku praktykował wspólną modlitwę, która bynajmniej nie sprzeciwia się modlitwie osobistej, ani jej nie zastępuje, ponieważ to poprzez nią, chrześcijan łączy się głęboko z Chrystusem.

Wspólna modlitwa daje całej rodzinie szczególną moc. Pierwsza i najważniejsza pomoc, którą świadczymy rodzicom, dzieciom czy braciom, polega na modleniu się z nimi i za nich. Modlitwa rozbudza poczucie sensu nadprzyrodzonego, który pozwala zrozumieć to, co dzieje się wokół nas i w kręgu rodziny, i uczy nas, że nic nie jest obce planom Bożym. Bóg w każdej sytuacji okazuje się Ojcem, który mówi nam, iż rodzina bardziej należy do Niego aniżeli do nas – również w przypadku tych wydarzeń, które bez Niego nie byłyby zrozumiane, takich jak śmierć ukochanej osoby, narodziny niepełnosprawnego brata, choroba czy ciężka sytuacja finansowa. Dzięki modlitwie kochamy Jego świętą wolę, a rodziny zamiast się rozdzielać, mocniej jednoczą się z Bogiem i między sobą.

A jeśli kto nie dba o swoich, a zwłaszcza o domowników, wyparł się wiary i gorszy jest od niewierzącego – pisze św. Paweł do Tymoteusza, przypominając o obowiązku, jaki wszyscy mamy wobec tych, których powierzył nam Pan. Jednym z zasadniczych obowiązków rodziców wobec dzieci – jak również starszych braci wobec młodszych – jest nauczanie ich w dzieciństwie praktycznych sposobów rozmowy z Bogiem.

W Dniu Imienin, Naszemu Drogiemu Dyrektorowi Technicznemu –Łukaszowi Grzeszczykowi, składamy najserdeczniejsze życzenia: dużo zdrowia, szczęścia, radości oraz opieki Najświętszej Maryi Panny

Redakcja

Wspólnota Chrystusa Zmartwychwstałego „Galilea”

Początki naszej wspólnoty sięgają roku 1990, kiedy to nasz Pasterz, czyli opiekun duchowy z ramienia Kościoła Katolickiego, o. Krzysztof Czerwionka CR, zakonnik Zgromadzenia Zmartwychwstania Pańskiego zamieszkał w Stryśzawie k. Suchej Beskidzkiej w ośrodku rekolekcyjnym dla młodzieży, służącym wówczas Ruchowi „Światło – Życie”. Tam też grupa osób, początkowo wywodząca się spośród okolicznych mieszkańców, poczuła w sobie pragnienie głębszego życia Słowem Bożym, modlitwą i dzielenia się Ewangelią z innymi.

Tym, co z pewnością łączyło te, zdawałoby się, przypadkowe osoby, nie był wiek, ani płeć, ani poziom wykształcenia, ani jakaś określona duchowość czy stan. Wszyscy oni w którymś momencie swojego życia krocząc bardziej lub mniej zawiłymi drogami, doświadczyli osobistego spotkania z żywą Osobą Jezusa Chrystusa. To doświadczenie przemieniło i przestawiło ich dotychczasowe życie o przysłówowe 180 stopni. Bardzo trafnie mówi o takim spotkaniu Ojciec Święty Jan Paweł II: *Jeżeli bowiem w życiu człowieka pojawia się Chrystus, oznacza to, że w jego dzieje i osobiste plany ulegają zasadniczej zmianie. Kiedy rybacy galilejscy spotkali Jezusa na brzegu jeziora i usłyszeli Jego wezwanie, „przyciągnawszy łodzie do brzegu, zostawili wszystko i poszli za Nim” (Łk 5,11). Jest to zmiana radykalna, która nie dopuszcza wahań i kieruje na drogę pełną trudności, ale przynoszącą wyzwolenie: „Jeśli kto chce pójść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie swój krzyż i niech Mnie naśladuje” (Mt 16,24).* (Jan Paweł II Audiencja generalna 9.08.2000).

W 1992 roku Wspólnota ukonstytuowała się i przyjęła imię „Galilea”. Od samego początku duchowo a także strukturalnie związani jesteśmy ze Zgromadzeniem Księży Zmartwychwstańców, z którego wywodzi się nasz Pasterz o. Krzysztof Czerwionka. W dniu 22.11.1998 roku nasza Wspólnota i prowadzona przez nas Szkoła Nowej Ewangelizacji św. Marka zostały wpisane w struktury Polskiej Prowincji Zgromadzenia Zmartwychwstania Pańskiego.

Bóg włożył w nasze serca nie tylko pragnienie wspólnej modlitwy, lecz także dzielenia się z innymi naszym życiem wiary i niesienia ludziom Ewangelii. Jak mówi Jan Paweł II w Liście Apostolskim „Novo Millennio Ineunte”: „Kto prawdziwie spotkał Chrystusa nie może zatrzymać Go dla siebie, ale winien Go głosić”. Doświadczenie spotkania z Żywą Osobą Jezusa, jakie dzięki łasce Pana stało się naszym udziałem, jest darem Boga dla każdej

bez wyjątku osoby i nie istnieje na świecie nikt pozbawiony tej możliwości. Żaden grzech, żadna najtrudniejsza nawet sytuacja życiowa nie stanowi dla Boga przeszkody, ponieważ Jego miłość jest bezwarunkowa i ogarnia każdego człowieka. Potrzeba jedynie naszego przyzwolenia, czasem jednej decyzji wiary, aby Jezus mógł wejść do serca i zamieszkać w nim na zawsze.

Wezwanie Chrystusa zawarte w koncowym fragmencie Ewangelii św. Marka: „Idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię” traktujemy jako skierowane także do nas. Tę potrzebę niesienia Dobrej Nowiny już ochrzczonej ludzom wspaniale wyjaśnia J.H. Prado Flores: *„W początkach życia Kościoła chrzcili się wyłącznie tych, którzy się nawrócili. Dzisiaj jest przeciwnie: trzeba nawracać ochrzczonej. W pierwszych latach ery chrześcijańskiej Kościół odgrywał rolę misyjną i głosił Dobrą Nowinę całemu światu. Obecnie ten sam Kościół musi*

stać się przedmiotem misji i ewangelizacji w swoim własnym wnętrzu [...]. Zadanie, jakie zmartwychwstały Chrystus zlecił swoim Apostołom, by szli aż na krańce ziemi głosić Ewangelię i chrzcili nawróconych, zmieniło się w: „Idźcie i głoscie Ewangelię ochrzczonej”. Kościół potrzebuje przede wszystkim prawdziwej ewangelizacji, którą rozpocznie od przedstawiania żywej osoby Chrystusa i która poprowadzi ewangelizowanych do rzeczywistego doświadczenia zbawienia w Nim”.

W przeciągu kolejnych lat liczba członków wspólnoty rosła, a na Wzgórzu Miłosierdzia w Stryśzawie zaczęło powstawać Centrum Ewangelizacji i Modlitwy. Wspólnymi siłami wybudowaliśmy nowy dom i kaplicę, dzięki czemu coraz więcej osób mogło uczestniczyć w organizowanych przez nas spotkaniach ewangelizacyjnych i rekolekcjach, zwanych u nas kursami.

Dziś nasza wspólnota liczy ponad 700 osób i jej terytorialny zasięg wykroczył nie tylko poza Stryśzawę, czy też woj. Małopolskie, ale objął

dużą część Polski i sięga jeszcze dalej □ do Wiednia i Norymbergii. Nadal jednak wszystkich nas „Galilejczyków” łączy to samo, a raczej ta sama Osoba – jest nią Jezus Chrystus – żywy i obecny w naszym życiu i ukazujący nam Boga jako Ojca – Tatusia, dla którego każdy z nas jest szczególnie umiłowanym dzieckiem.

Nasze życiorysy są różne, tak jak różni się między sobą. Jako mała część Kościoła Katolickiego a więc powszechnego, nie stawiamy żadnych barier przynależności do wspólnoty. Podział wieku obejmuje zarówno dzieci, młodzież, ludzi dojrzałych, jak i sędziwych satruszków. Są wśród nas osoby wszystkich stanów: kawalerowie i panny, liczne małżeństwa, wdowy i wdowcy, kapłani i zakonnicy. Stąd też do tego spotkania z osobą Jezusa Chrystusa, zakochania się w Nim, i pragnienia podążania Jego drogami, w życiu każdego z nas dochodziło inaczej.

Zapraszamy Cię, Bracie i Siostrze, przyjdź i podziel się z nami swoim doświadczeniem spotkania z Bogiem. Przyjdź do nas by posłuchać jak inni doświadczają spotkania z Nim. Przyjdź, aby wspólnie Go uwielbiać, cieszyć się i radować Jego obecnością, Jego hojnością i obfитоścią Jego darów. Spotykamy się w prywatnym domu, nie dlatego, że stonimy od Kościoła. Wręcz przeciwnie, pragniemy zgodnie z charyzmatem naszej wspólnoty żywo uczestniczyć w życiu parafii. Ufamy także, iż nasze wspólne modlitwy, karmienie się Słowem Bożym i wzrastanie w wierze, nadziei i miłości, przyczynią się także do rozpalenia nowej żarliwości i pobudzenia wiary tych osób, które gdzieś na krętych drogach swojego życia zagubiły ją.

W każdy piątek modlimy się także, aby Bóg dał nam Ciebie. Potrzebujemy Ciebie, potrzebujemy Twojego świadectwa, wspólnej z Tobą modlitwy, potrzebujemy Twojej Osoby.

Wspólnie, w Jezusie i z Jezusem możemy wiele dobrego uczynić dla parafii, dla siebie nawzajem i dla tych, którzy nie potrafili już o własnych siłach powrócić do Pana.

Jeżeli więc jest w Tobie pragnienie spotkania Jezusa i podążania za Nim, lub może uznałeś już Jezusa za swego Pana i teraz poszukujesz wspólnoty, w której mógłbyś wzrastać, przyjdź do nas.

A.G.

Kontakt: Agnieszka i Darek Dąbrowscy, tel. 381□68□59 lub 0603688891

Wkrótce przedstawimy Dom Modlitwy Wspólnoty „Galilea”, który od kilku miesięcy istnieje w naszej parafii.

NARODZENIE NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY

Przeszło dwadzieścia wieków temu w małej galilejskiej wiosce Nazaret żyli pobożni małżonkowie z rodu Dawida, którzy nazywali się Joachim i Anna. Byli w podeszłym wieku i już prawie stracili nadzieję, że Bóg pobłogosławi im i obdarzy ułaskawionym dzieckiem. Spełniło się jednak ich najgorętsze pragnienie: doczekali się narodzin córki, której dali na imię Maryja. To Ona po wszystkie czasy jest „błogosławiona między niewiastami”. To Ona zostanie wybrana spośród wszystkich ludzi, by być Matką Jezusa Chrystusa, Syna Bożego.

W dniu 8-go września od dawien dawna odchodzimy święto Narodzenia Najświętszej Maryi Panny. W Jerozolimie już w końcu V wieku znajdowała się Bazylika Narodzenia Maryi, obecnie pod wezwaniem św. Anny.

Agnieszka Dobrowolska

PROBLEM POJEDNANIA

Problem pojednania występuje niemal we wszystkich religiach na świecie. Pokuta, składanie ofiar mają przejednać Boga i pozyskać jego przychyłość.

W chrześcijaństwie kwestia ta objawia się zupełnie inaczej. To już nie człowiek zwraca się do Boga przynosząc Mu wyrównawczy dar, lecz to Bóg przychodzi do człowieka i bezcennie obdarowuje go. Z inicjatywy Swego Miłosierdzia, Bóg przywraca złamane prawo, czyniąc niesprawiedliwego człowieka znowu sprawiedliwym, powołując umarłego do życia. Jego dar miłosierdzia jest łaską podnoszącą, prostującą człowieka, naprawiającą go i zdolną przywrócić mu utraconą godność. Tak rozumiejąc pojednanie stoimy przed przełomem, którego dokonało chrześcijaństwo w dziejach religii. Nowy Testament nie mówi, że ludzie przejednávają Boga czego by się należało spodziewać, skoro ludzie zbłądzili, a nie Bóg. Św. Paweł w liście do Koryntian napisał:

„Albowiem w Chrystusie Bóg jeden z sobą świat, nie poczytując ludziom ich grzechów, nam zaś przekazując słowo jednania. Tak więc w imieniu Chrystusa spełniamy posłannictwo jakby Boga samego, który przez nas udziela napomnień. W imię Chrystusa prosimy: pojednajcie się z Bogiem. On to dla nas grzechem uczynił Tego, który nie znał grzechu, abyśmy się stali w Nim sprawiedliwością Bożą.” (2 Kor 5,19-21).

Naprawdę po ludzku dziwna, zaskakująca i niesłychana jest ta Boska logika miłowania człowieka. Bóg nie czeka, aż winni ludzie do Niego przyjdą, ukorzą i pojedną się z Nim. On sam pierwszy wychodzi im naprzeciw i jedna się z nimi. I w tym momencie dotykamy najgłębszego sensu Wcielenia i misterium Krzyża.

Krzyż nie jest znakiem ludzkiej zasługi wyrównawczej, rekompensaty należnej Bogu, lecz jest wyrazem owej nieskończonej miłości Boga, która przyjmuje cenę poniżania dla ratowania człowieka. Miłość Boga wychodzi naprzeciw człowiekowi, nie odwrotnie.

Kończąc ten artykuł pragnę Wam Drodzy Czytelnicy przybliżyć słowa papieża Jana Pawła II, który niemal przy każdej sposobności uwarzliwia nas na sprawę pojednania: „Wiemy jednakże, że Bóg „bogaty w miłosierdzie”, jak ojciec z przypowieści, nie zamyka serca dla żadnego ze swych synów. Oczekuje na nich, szuka ich, odnajduje tam, gdzie odmowa udziału we wspólnocie więzi ich w odosobnieniu i podziale, wzywa ich, by gromadzili się wokół Jego stołu w świątecznej radości przebaczenia i pojednania.” (por. Reconciliatio et penitentia 10).

kl. Grzegorz Zieliński

5 rocznica śmierci Matki Teresy z Kalkuty

5 września 2002 r. mija piąta rocznica śmierci Matki Teresy z Kalkuty. Dziś składamy jej hołd i mamy przed oczyma dzieło które zapoczątkowała. Ta albańska kobieta pracowała w Indiach – jednym z najuboższych krajów świata, gdzie codziennie umiera głodem mnóstwo dorosłych i dzieci. Kierując Zgromadzeniem Sióstr Misjonarek Miłości poświęciła się służbie najuboższemu, cierpiącemu, chorym i umierającym. Swoim ubogim życiem i modlitwą niosła światu miłość, radość i świętość. Była przykładem obecności Boga w drugim człowieku, stała się sztandarową świętą XX w. Matka Teresa – Siostra Miłosierdzia pozostała dla świata autorytetem i wzorem do naśladowania. W dzisiejszym świecie da się zauważyć głód miłości i potrzebę

budowania cywilizacji miłości.

W jednym z ostatnich wywiadów Matka Teresa powiedziała: „ Nie jest ważne co czynimy, ale ile miłości w to wkładamy. Dlatego właśnie trzeba się modlić, gdyż owocem modlitwy jest miłość. Owocem miłości jest radość, a owocem radości jest pokój”. Ta Apostołka Miłości przypominała jak ważny jest mocny fundament duchowy w codziennej pracy dla bliźnich. Realizując w życiu ewangeliczne wartości możemy stać się lepszymi i osiągnąć szczęście. Ona, jedna z nielicznych, ukazała współczesnemu światu, że warto kroczyć drogą Orędzia Chrystusowego. W swoich „Rozważaniach na każdy dzień” pisała: „Nie musimy dokonywać rzeczy wielkich – wystarczą rzeczy małe spełniane z miłością”. Papież Jan Paweł II złożył osobisty hołd Matce Teresie, podkreślając, wieki wkład w dzieło budowania miłości na świecie. Ta wspaniała i cicha kobieta wzbudziła podziw i wielkie uznanie wśród wielkich tego świata. Odchodząc z tego świata przekazała swoją miłość i dzieło innym. Dziś Siostry Misjonarki Miłości pełnią swoją misję prawie w 100 krajach i prowadzą ponad 400 placówek. Żadne bariery nie zdołały zatrzymać charyzmatycznej wiary i miłości Matki Miłości.

Głęboko wierząc w świętych obcowanie ufamy jej wstawiennictwu u Boga za tymi, którzy codziennie poświęcają się pracy dla najbardziej potrzebujących.

Halina Siczek

INFORMACJE

1. Dziś Kościół w Polsce rozpoczął Tydzień Wychowania Chrześcijańskiego. Nabożeństwo Maryjne o godz. 17.00 ofiarujemy w intencji wszystkich nauczycieli, katechetów oraz dzieci i młodzieży.
2. W poniedziałek, 9 września – spotkanie ministrantów Szkół Średnich i Studentów o godz. 19.00 w sali nr 7 w podwórzku plebani.
3. We wtorek, 10 września odbędzie się spotkanie wszystkich Animatorów Ruchu Światło- Życie o godz. 19.00 w sali nr 7 w podwórzku plebani.
4. Spotkania Stowarzyszenia Rodzin Nazaretańskich, w każdy wtorek, po wieczornej Mszy św. w sali nr 7 w podwórzku plebani.
5. W środę, 11 września na Mszę św. o godz. 19.00 do kaplicy Św. Rodziny zapraszamy Wspólnotę Odnowy w Duchu Świętym.
6. W środę, 11 września o godz. 17.00 w kaplicy Św. Rodziny zostanie odprawiona Msza św. na rozpoczęcie nowego roku pracy Dziecięcej Grupy Misyjnej. Zapraszamy wszystkie chętne dzieci do współpracy w kole misyjnym.
7. W czwartek, 12 września o godz. 16.30 zbiórka wszystkich ministrantów w kaplicy św. Rodziny.
8. W piątek, 13 września, Nabożeństwo Fatimskie dla chorych, cierpiących i ludzi starszych. Msza św. o godz. 9.00, po Mszy św. błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem. Różaniec i okazja do spowiedzi od godz. 8.30.
9. Nabożeństwo Fatimskie dla wszystkich: dzieci, młodzieży i dorosłych w piątek, 13 września o godz. 18.30 rozpocznie się odczytaniem wszystkich próśb i podziękowań. Msza św. o godz. 19.00 z kanzaniem, następnie różaniec i procesja z figurą Matki Bożej Fatimskiej.
10. Msza św. na rozpoczęcie nowego roku pracy Ruchu Światło - Życie zostanie odprawiona w sobotę, 14 września o godz. 15.00. w kaplicy Św. Rodziny. Zapraszamy na to spotkanie szczególnie wszystkie dzieci i młodzież, która wzięła udział w oazach wakacyjnych oraz ich rodziców.
11. Chłopców, którzy pragną zostać ministrantami, zapraszamy na pierwsze spotkanie w następną niedzielę, 15 września, po Mszy św. o godz. 10.45 do kaplicy Św. Rodziny.
12. Serdecznie dziękujemy za ofiary złożone w ubiegłą niedzielę na dalsze prace budowlane oraz na pomoc powodzianom w Czechach. Bóg zapłać.
13. Od poniedziałku, 9 września, kancelaria parafialna będzie czynna już na nowej plebani. Przepominamy czas otwarcia: od poniedziałku do piątku w godz. od 8.00 do 10.00 przed południem i od 16.00 do 18.00 po południu. W sobotę tylko w godzinach przed południowych od 8.00 do 10.00. Serdecznie zapraszamy!

Ponieważ istnieje wiele nieprawdziwych domysłów i plotek, informujemy, że nasz kochany ks. Proboszcz Antoni Czulak, szczęśliwie przebył w czwartek, 29 sierpnia, operację wszczepienia zastawki. Obecnie przebywa na rekonwalescencji w Instytucie Kardiologii w Aninie pod Warszawą. Osobę ks. Proboszcza i jego powrót do zdrowia polecamy modlitewnej pamięci wszystkich parafian.

Air Show 2002

Dzisiaj to drugi dzień Międzynarodowych pokazów lotniczych Air Show 2002, które odbywają się, już po raz trzeci, na radomskim lotnisku.

Organizatorzy, a wśród nich główny organizator - Dowództwo Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej, spodziewają się, że na to niezwykle widowisko przybędzie około 200 tys. widzów.

Myszę, że część z nas również wybierze się na pokazy, by w ten sposób spędzić niedzielne popołudnie.

Oto dwie cenne informacje:

- Bilety można nabyć przy obu wejściach na lotnisko i pod dworcem PKP, gdzie będzie przygotowany specjalny samochód. Dorośli za bilet wstępu muszą zapłacić 20 zł., studenci i uczniowie, którzy okażą legitymację, 10 zł., a dzieci do lat 10 wchodzi za darmo.
- Bezpośrednio do lotniska można dojechać autobusami linii 1,14,5,17,21, a w okolice lotniska – do ul. Słowackiego- 2, 11,15,24.

Zapraszam wszystkich do wspólnej zabawy na radomskim lotnisku, w końcu taka impreza jest tylko raz w roku!

Magdalena Kowalska

Odbyła się...

1 września, w Skrzyńsku koło Przysuchy, odbyła się rekonakcja obrazu Matki Bożej Staroskrzyńskiej. Uroczystości, na której zgromadziło się ponad 10 tys. wiernych, przewodniczył książę biskup radomski Zygmunt Zimowski.

Potępił on kradzież obrazu mającą miejsce w nocy z 24 na 25 czerwca ubiegłego roku, ale jednocześnie przebaczył tym, którzy tego dokonali, i modlił się o ich nawrócenie.

Wzywał również do wielkiej solidarności między ludźmi, by otwierać się na potrzeby drugiego człowieka, zauważać jego problemy.

To bardzo ważne, aby współczesny człowiek żył miłością i dobrocią, a od Matki Bożej Staroskrzyńskiej możemy i powinniśmy czerpać do tego siłę.

Myszę, że to „wydarzenie” religijne było konieczne, dało szansę na zastanowienie się nad swoim życiem, a co najważniejsze przywróciło koronę naszej Matce.

Magdalena Kowalska

W minionym tygodniu

Związek Małżeński zawarł:

Małgorzata Glegoła i Mariusz Wilk,
Dorota Ryczkowska i Leszek Trybusiński,
Monika Lipiec i Dariusz Wodziński,
Anna Siara i Maciej Król,
Ewa Kowalczyk i Rafał Buchacz,

Odeszli do Pana:

Elżbieta Wójcik lat 68
Waldemar Starzyński lat 71

Ochrzczeni zostali:

Michał Dolega,
Filip Kozłowski,
Jakub Odzimekowski,
Wiktor Sowa,
Jakub Cyrański.

ŻYCZENIA

W 1. rocznicę ślubu Ewy i Mariusza,
w 1. rocznicę ślubu Katarzyny i Mariusza,
w 2. rocznicę ślubu Anny i Henryka,
w 5. rocznicę ślubu Alicji i Mariusza,
w 9. rocznicę ślubu Izabeli i Ireneusza,
w 10. rocznicę ślubu Ewy i Grzegorza,
w 10. rocznicę ślubu Anny i Tomasza,
w 11. rocznicę ślubu Izabeli i Konrada,
w 20. rocznicę ślubu Ewy i Bogdana,
w 30. rocznicę ślubu Edyty i Zbigniewa,
w 30. rocznicę ślubu Heleny i Tadeusza,
w 35. rocznicę ślubu Barbary i Adama,

w 2. rocznicę urodzin Filipa,
w 4. rocznicę urodzin Mateusza,
w 11. rocznicę urodzin Katarzyny,
w 12. rocznicę urodzin Łukasza,
w 18. rocznicę urodzin Anny,
w 20. rocznicę urodzin Kamili,
w 30. rocznicę urodzin Edyty,
w 30. rocznicę urodzin Zbigniewa

Błogosławieństwa Bożego na dalsze lata życia i opieki Matki Bożej życzy: Redakcja

Adres redakcji: 26-600 Radom, ul. Wiejska 2, tel. 366-81-44

Redaktor naczelny: Magdalena Kowalska, Z-ca Redaktora Naczelnego: Sylwia Buchacz, Dyrektor techniczny: Łukasz Grzeszczyk.

Opiekun duchowy: Ks. Sylwester Fiećko SAC. Odpowiedzialni: Katarzyna Wilczyńska, Monika Grzesiak, Agnieszka Dobrowolska, Jakub Czubak, Maria Sowińska, Aleksandra Jurczak, Marcin Ciosek, Joanna Ciosek, Marek Gos, Paweł Rabijewski.

Drukarnia Virgo, tel. (048) 3633844, 0601 97 02 72